

Spijker kwartier

wijkkrant

4 De levensfoto van Ilse Oosterveld

10 **Carel Lanfers:**
'20 seconden Watertuin'

14 **Culturele Vrijplaatscultuur**

Spijkerkwartier: dort wohnen, wo andere Urlaub machen

Het was een flinke zomer. Planten die aan tweemaal sproeien per dag niet voldoende hadden, wasgoed dat al droog was voordat je het goed en wel kon ophangen, hijgende honden, dorsti ge kinderen, platanen zonder bast en hardlopers (waaronder ondergetekende) die om 5.00 opstonden om nog een enigszins fris rondje te kunnen lopen. En, niet te vergeten, de onvermoeibaar doorbikkellende stratenmakers die er vrolijk zwetend voor zorgden dat de bewoners van onder andere de Emmastraat weer hun voordeur konden bereiken.

Ikzelf heb de zomervakantie voorname-lijk gevierd op mijn veranda en op het terras van mijn stamkroeg – net nieuw in het Spijkerkwartier viel voor mij dichtbij huis genoeg te ontdekken. Sowieso als nieuwe redacteur van de Wijkkrant, er valt voldoende moois te onderzoeken en te beschrijven hier: loop Thialf in en je ziet Walhallab-kinderen aan een Geheime Tuin bouwen, doe je boodschappen bij de biologische supermarkt en je valt middenin een gesprek over stadslandbouw of ontdek de Watertuin en zie dat er een zomaar een bruisend feest (inclusief dans en poëzie) georganiseerd wordt. Spijkerkwartier: 'dort wohnen, wo andere Urlaub machen'.

Voor u ligt het resultaat van de zomerinspanningen van de buiten- en binnenredacteurs van de Wijkkrant. De redactie is sinds de vorige editie aan wat verandering onderhevig geweest. Waar we afscheid moesten nemen van collega's Rudolf Beijerman en Peter Weenink, hebben we ook enkele nieuwe leden kunnen verwelkomen: Lucille van Straten, Pauline Steerneman en ondergetekende. U vindt in deze najaarseditie onder andere een recensie over Brasserie Thialf, een reportage over katten therapie en vergeet u ook vooral niet een blik te werpen op een bijzondere huwelijksfoto en Spijkerpeil.

Kopij voor de wintereditie kunt u aanleveren via wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com, graag vóór 10 november.

Iris Wissenburg

De m-EETlat

Wat is de m-EETlat?

Een nieuwe rubriek in deze wijkkrant over 'lekker lunchen in de buurt' waarbij we ieder seizoen één van de eetgelegenheden in het Spijkerkwartier en Spoorhoek langs een m-EETlat leggen. Wat we zoeken is een prettige en betaalbare lunch, want lunchen is toch het nieuwe dineren.. Dat kan zijn in een restaurant, snackbar of eetcafé, maar kan ook in een winkel, bakkerij of koffiehuis zijn. De locatie doet er niet toe. Het gaat om hoe lekker we daar kunnen lunchen... De m-EETlat zoekt kwaliteit, fijne service en het gevoel dat je hier zeker terug gaat komen! Wat we echt belangrijk vinden is uiteraard of het lekker en vers is en of het er goed uitziet. Service en bediening vinden we ook heel belangrijk! We hebben de vijf belangrijkste punten in een meetlat gezet en nemen dat bij ieder bezoek mee.

Waar zijn we? Brasserie Thialf Dullertstraat 33-1, 6828 HJ Arnhem 8 augustus 2018, 12 uur.

Ja, natuurlijk ken ik Thialf, ik ben daar eerder geweest. Ik heb daar zelfs drie jaar geleden mijn verjaardagborrel gedaan. Maar nu gaan mijn vriendin S. en ik alleen lunchen. Gewoon omdat we dat vaak doen. En omdat we altijd

samen wel bedenken waar het goed is of nog beter kan. Waarom dan niet eens opschrijven? En in de krant zetten?

Indruk

Op de eerste bewolkte middag sinds weken in deze hete zomer besluiten we niet op het terras te gaan zitten, maar binnen. Aan de grote leestafel. Daar zitten we rustig, kunnen we discreet de meetlat langslpen.

Eigenaar Erik Jan Bruggink en kok Nora Katerberg

Er zitten meer mensen te werken, te vergaderen. Dat kan hier dus goed. Het is om deze tijd rustig, maar niet leeg. Moeten we het interieur nog beschrijven? Het goed-samengestelde allegaartje van schoolstoelen, houten tafels, zitje, die gezellig met elkaar matchen? De enorme bar, die uitnodigt als je binnenkomt? De open keuken met de weegschaal en de groentewinkel ervoor, die het speels maakt? De wat obligate schoolborden met aanvulling op het menu? De meeste wijkbewoners zijn om een of andere reden wel eens binnen gelopen, al was het maar omdat ze in het verleden hier zwommen en hun kinderen nu graag beneden in de Vrijstaat spelen.

Bijzonderheden

We zijn lunchgasten met specifieke wensen: één van ons is vegetariër en de ander glutenvrij. Als we de kaart checken, zien we dat dat voor ons allebei goed realiseerbaar is, al is er wel veel geitenkaas voor de vegetariër. Daar verliezen ze hier wat punten mee. Jammer toch weer dat zoveel restaurants kiezen voor deze variant en niet wat creatiever omgaan met vlees- en visloos koken. We besluiten buiten de gewone kaart om naar de lunchspecials te gaan: de één gaat voor de sandwich toast met romige roerei, bieslook, gamba, tomaat en paddenstoelen. De gamba mag in de keuken blijven, maar wat extra paddenstoelen: dat zou dan fijn zijn. Dat blijkt geen probleem. De ander kiest de steaksandwich (glutenvrij) van dungseden diamanthaas met groene peper-knoflooksaus. We nemen deze keer geen wijntje, hoewel de kaart ook per glas voldoende aanbod heeft.

Bediening

De bediening is vlot. De serveerster is vriendelijk, maakt er geen overbodige woorden aan vuil: we krijgen waar we om vragen. En ook zo prettig: gewoon een glas kraanwater, zonder de aanstellerige verplichting flesjes water te moeten kopen. We zijn tevreden..

Kwaliteit, smaak, presentatie

Is het lekker? Ja, het is lekker. De steaksandwich is goed, misschien wat aan de kleine kant. Maar dat kan ook komen omdat er glutenvrij brood onder ligt. De hoeveelheid saus compenseert dat; daar had wat apart in een bakje naast gemogen. Maar niet zeuren: het is heerlijk. De sla erbij is knapperig en vers, de steak fantastisch.. De toast met roerei is ruim voldoende, alle associaties met een ontbijt zijn hier niét op van toepassing: de tomaatjes en de (extra)

champignons zijn een prima kleurrijke aanvulling. Maar ook hier is kwistig met room, boter en crème fraîche gekookt. De toast is daardoor een beetje klef geworden. De kok is duidelijk een liefhebber van volle sauzen..

Intussen bespreken we het leven, zonder dat we het gevoel krijgen opgejaagd te worden om meer te bestellen of plaats te maken. We bestellen nog een afsluitende koffie, rekenen af en gaan voldaan weg. Zijn er dan verder geen minpuntjes te noemen? Was het echt allemaal zo goed? Misschien de 'muzak' dan, die zinloos de ruimte vult. Maar verder... Komen we terug? Ja, we komen terug.

Tekst en foto's: Lucille van Straten

Prijs /kwaliteit

We rekenen af voor 2 personen:

2 cappuccino **5,-**
1 muntthee **3,-**
1x sandwich roerei **7,50**
1x sandwich diamanthaas **9,50**
1x koffie **2,30**

Totaal **€ 27,30**

De m-EETlat: Wat beoordelen we:	Wat geven we:	Maximaal te halen:
Eerste indruk bij het binnenkomen, het interieur, lekker zitten, muziek, enz:	14	20
Bijzonderheden, zoals vegetarisch en glutenvrij eten, thema's, specialiteit, enz.	5	10
Verhouding prijs en kwaliteit:	9	10
Service en bediening	30	30
Kwaliteit en smaak van het gerecht en de presentatie op het bord.	25	30

Reactie van de eigenaar Erik Jan Bruggink op de m-EETlat :

Zo'n beoordeling is natuurlijk altijd de perceptie van de bezoeker. Maar we vinden het wel heel leuk. Waar wij met de ligging van ons restaurant rekening hebben te houden is dat er verspreid over de dag mensen binnenlopen, soms is het druk maar ook vaak weer niet vol. Met inkoop hebben we daarin rekening te houden. Dat is een van de redenen waarom bijvoorbeeld geitenkaas bijvoorbeeld wat meer op de kaart staat: niet alleen voor de vegetariër geschikt maar ook in andere gerechten. Maar we willen het aanbod voor de vegetariërs en veganisten wel uit gaan breiden. Bij het weggaan bespreken we nog even de smaak van glutenvrij brood. Erik Jan krijgt een adres van een goede bakker...

De foto van

Ilse Oosterveld

Weet u welke foto u op het laatste moment meegritst als er brand uit breekt? Achter die foto schuilt vaak een bijzonder verhaal. We vragen het bij deze nieuwe serie als eerste aan Ilse, sinds 1,5 jaar bewoonster in onze wijk.

AL PACINO OF LERAAR?

De foto valt bij binnenkomst direct op in de lichte hal. Verder hangt er alleen kunst in het huis van Ilse. Terwijl ze de afbeelding bestudeert vraagt ze haar: **Wat zie jij in de foto?** 'Een mooi stilistisch zwart/wit beeld van een goed geklede jonge man die een sigaretje opsteekt in een café. Zelfs op de werkplaats had hij ook een pantalon, blouse en stropdas om, met een schort. Als hij buiten de deur kwam, kwam er een jasje bij. Hij was geen tokkie. (lacht) Ik krijg een fijn gevoel als ik langs de foto loop en hem zie.'

Wie staat er op? 'Vrienden die over de vloer komen denken vaak dat het een acteur is. Het is mijn opa, de vader van mijn moeder.'

Wat was opa voor persoon? 'Eigenaar van Rijwielhandel Wenting in Zevenaar. Hij in de werkplaats en mijn oma deed de verkoop. Het was een hele lieve man. Met veel geduld legde hij uit hoe hij iets repareerde. Als hij druk was, zei hij duidelijk en op een lieve manier: "even niet storen meisjes". Hij zou ook een goede leraar zijn geweest. Als zeventigjarige gaf hij op lagere scholen bandplakles. Op mijn elfde verhuisde ons gezin naar de randstad. Vanaf toen zag ik hem minder. Ik woonde een jaartje op kamers in Rotterdam toen ik het telefoontje kreeg dat hij plotseling overleden was. Een hartstilstand, op zijn 78e. Tranen met tuiten huilde ik. Mijn vader overleed nog geen twee jaar later. Zo jammer dat ik mijn opa niet beter heb leren kennen toen ik zelf volwassen was. Ik mis hem.'

Hoe oud is deze foto? 'Weet ik niet precies. Ik schat hem hier begin veertig. Hij heeft al inhammen.'

Hoe kom je er aan? 'Die kreeg ik van een tante na zijn overlijden, negentien was ik. Ik wilde iets aanraakbaars ter herinnering. Als kind vond ik deze foto al heel mooi. Hij speelde een belangrijke rol in mijn leven. Ik heb mijn vader nooit gekend. Hij was alcoholist. Ik was anderhalf toen mijn

ouders scheiden. Pas toen hij op sterven lag zag ik hem in het ziekenhuis. Hij wilde zijn dochters ontmoeten. Via mijn opa's winkel kon de verpleegkundige ons vinden. Het werd een raar gesprek, wij waren vreemden voor elkaar. Bij de Vaderdag gedichtjes die ik op school maakte schreef ik: 'lieve opa.'

KIJK EENS WAT VAKER IN DE SPIEGEL VAN DE KAPPER

Hoe vaak zag je hem? 'Mijn zus en ik kwamen er veel over de vloer. Hij moest vaak werken. Vaak speelde ik kapstertje als hij rookte in zijn luie stoel. Met een watersproeiertje maakte ik zijn haren nat, kamde het alle kanten uit. Gel en elastiekjes er in.' **Ben je kapster geworden?** 'Nee, maar stiekem denk ik daar nog wel eens aan. (lacht) Ik wist niet wat ik wilde dus volgde ik een vriendinnetje naar het grafisch lyceum. Na de havo voor volwassenen ben ik gaan werken.'

Als je naar jouw opa kijkt, kun jezelf ook zien. (lacht) 'Ja, ik heb die spiegel er neer gezet omdat ik het mooi vind staan.' **Wat herken je in hem?** 'Anderen iets willen leren en begeleiden, daarvoor moet je je kunnen inleven in de ander.' **En het lieve?** 'Ben ik ook, maar dat is niet het eerste wat in mij opkomt. (lacht) Uiterlijk lijkt ik meer op mijn oma.' **Ook qua karakter?** 'Ik denk het. Mijn moeder had meer met haar vader op. Waarschijnlijk omdat zij op haar moeder lijkt en ik ook weer op mijn moeder. Allemaal sterke personen en zorgzaam!' **Welke karaktertrekken zie je graag in je partner terug?** 'Nu zachtmoedig en open. Eerder viel ik op mannen die spannend voor

mij waren. Dat valt een beetje samen met mijn woonplek. Ik voel mij hier meer thuis dan in Rotterdam, waar ik lang woonde. De mentaliteit is zachtaardiger. Tussendoor woonde ik in Rheden, maar dat was te veel dorp voor mij. Ik blijf een stadsmeisje.' (lacht)

ONTDEKKING!

We hebben het gesprek voortgezet met koffie aan de keukentafel, de foto ligt in het midden. Ilse pakt hem om de afbeelding rechter in het lijstje te zetten. 'He, het is als ansichtkaart gestuurd, notabene aan mijn grootouders! Dat wist ik niet meer.' **Welke datum staat op de stempel?** '1963. Hij is van 1918, dus is hij hier 45. Bijna even oud als ik nu ben! Er staat N.A.T.O. Taptoe. Dat zegt mij niets.'

Een paar dagen later ontvang ik een mail van Ilse. Ze heeft navraag gedaan bij haar moeder.

'Mijn opa was ordonnans (militaire koerier) tijdens zijn dienstplicht. De foto is gemaakt bij zijn bezoek aan de taptoe (militaire parade met muziek) in Arnhem en naar hem gestuurd. Het andere adres is van een vriend van hem. Die vriend en zijn vrouw woonden zes jaar bij mijn grootouders in huis vanwege het grote woningtekort vlak na de Tweede Wereldoorlog. Wat leuk dat ik weer wat meer weet over mijn opa!'

Wil je deelnemen aan de volgende levensfoto? Meld je aan via info@foekegalema.nl

Tekst: Foeke Galema / Foto's: Rien Meijer

School V op de Spijkerstraat – de ateliers, de mensen

De Schooltuin ervoor, Theater Het Hof aan de linkerkant (in de voormalige gymnastiekzaal) en aan de rechterkant steekt een ‘klokkentorentje’ met aardenwerken wijzerplaat de lucht in. En als je dan over het schoolplein, langs de ‘jeu de boules’-baan, naar de toegangsdeur loopt, vind je op de deurpost een flink bellenpaneel met naamplaatjes: Jan en Nanouk Jutte, Rinke en Gerda Nijburg, Anook Cléonne, ContactFilm, ‘to mention a few’. Bovenop het gebouw wappert een vlag van SLAK en dan weet je genoeg: hier huizen kunstenaars. Voor de Wijkkrant sprak ik met twee van hen – Anook Cléonne en Jan Jutte – over hun werk, hun persoon en over hun atelier in het monumentale gebouw. Want voor elke nieuwsgierige Spijkerkwartierder is het natuurlijk leuk om te weten: wie zitten er eigenlijk in School V en wat doen ze daar precies? Een kijkje in de keuken...

Parkbeesten

Illustrator Jan Jutte heeft een tekenschool. Op maandagen en dinsdagen geeft hij cursussen ‘Illustratie’ en ‘Tekenen’ aan kleine groepen cursisten, die dit najaar al helemaal vol zitten. ‘Het mag wel wat sjeu hebben hier’, aldus Jan. ‘Ik vind het leuk als er veel gebeurt in dit gebouw. En tijdens die cursussen wordt altijd

heel goed gewerkt, het heeft een mooie dynamiek!’. Al woont de illustrator zelf niet in het Spijkerkwartier, hij voelt zich er zeer thuis. Veel vrienden en kennissen uit zijn academietijd wonen er nog en zelf hadden zijn vrouw Nanouk en hij het ook niet erg gevonden om er te belanden. Maar nu wonen ze op loopafstand van hun gedeelde atelier in School V en elke ochtend

voordat Jan zijn werkdag op het atelier begint, loopt hij vanuit huis een aardige wandeling door Sonsbeek en Zypendaal met zijn twee teckels. ‘Dan heb je mooi tijd om je voor je geestesoog te halen wat je die dag gaat tekenen en hoe dat eruit mag komen te zien. Zeker toen ik veel dieren tekende voor het boek met sprookjes van Andersen werkte het goed om tijdens het wandelen in Sonsbeek de parkbeesten te observeren.’

Al in zijn academietijd wist hij dat hij graag toegepast kunstenaar wilde zijn. De opdrachtsituatie is iets waar hij goed bij gedijt: ‘Je krijgt iets voor je neus; je weet: daar moet ik iets van maken, en dat je dan telkens wat anders probeert om het tot een goed einde te brengen... en dan het fijne gevoel dat je halverwege opeens

denkt: ‘ja, dit wordt gewoon goed!’; dat is heerlijk’. Momenteel werkt Jan aan een boek waarvan ook de teksten van zijn hand zijn. ‘Tijger’ gaat het heten, een project dat hij al een tijdje op de plank heeft liggen. Dat boek wordt over enkele maanden bij Lemniscaat uitgegeven.

Wendbaarheid van kijken

Beeldend kunstenaar Anook Cléonne ontmoet ik voor het eerst tijdens de stock sale die ze organiseert in haar atelier. De opbrengst van de verkochte werken wil ze gebruiken om het atelier dat ze onlangs in de bossen nabij Hannover heeft gekocht op te knappen. Maar dat betekent niet dat ze haar ruimte in School V zal opgeven. ‘Dit hier is en blijft mijn basis, waar ik me kan opladen. Ik werk fulltime in School V, ben er altijd vrij vroeg en zet ook echt mijn telefoon uit als ik hier ben. Sterker nog, ik wil de codes van de WiFi niet eens weten! En wat het Spijkerkwartier betreft

– ik woon hier vlakbij – ik zou simpelweg nergens anders willen wonen.’ Volgens Anook is haar werk het best samen te vatten als een manier om de ‘onderstroom’ en de ‘bovenstroom’ in beeld te brengen; dat wat we zien en dat wat we niet zien, maar dat wél effect heeft op ons handelen. ‘Het lijkt in eerste instantie alsof het over de natuur gaat, maar mijn werken zijn gemoedstoestanden, ruimten waarin je wordt uitgenodigd om jezelf tegen te komen.’

Naast haar werk in het atelier geeft Anook les aan de vooropleiding van ArtEZ en wordt ze regelmatig gevraagd voor innovatie- en strategietrajecten bij bedrijven. Beide werkvormen voeden haar als kunstenaar, zegt ze. ‘Lesgeven haalt me uit mijn eigen blinde vlek. Het houdt me

scherp. Met iemand te mogen oplopen in haar of zijn zoektocht, dat is interessant. Al helemaal als je dan kunt bijdragen aan het aanwakkeren van het vuur bij je student. En de trajecten bij bedrijven, daarin kun je een andere verschijningsvorm kwijt van je creativiteit; want creativiteit gaat niet om het vasthouden van een penseel, het gaat uiteindelijk om wendbaarheid van kijken. En om die manier van kijken met anderen te kunnen delen, dat is gewoon hartstikke mooi om te mogen doen.’

Meer informatie over het werk van Jan Jutte kun je vinden op zijn website: www.janjutte.nl
En voor meer info over het werk van Anook Cléonne, zie www.anookcleonne.nl

Tekst: Iris Wissenburg / Foto's: (Jan Jutte) van Jan Jutte, (Anook Cléonne) van Anook Cléonne

Spijkerkwartier inspireert!

Rootz is een sociale onderneming opgericht door drie jongvolwassen Arnhemmers. Zij houden van de stad Arnhem, van gezelligheid en alles wat met kleding en mode te maken heeft. Dit hebben zij gecombineerd met de nieuwe hobby ‘Rootz’. Met Rootz richten zij zich op het maken van kleding, tasjes en posters, die zijn geïnspireerd op de stad Arnhem. Met deze producten willen ze de verbondenheid binnen wijken stimuleren en mensen trots maken op de buurt waarin ze wonen.

In het ontwerp van het Spijkerkwartier zijn de verschillende gezichten van de wijk te zien. Je ziet de herenhuizen, die staan voor het rijke verleden uit de 19e eeuw en die de uitstraling van de wijk grotendeels bepalen. Daarnaast zie je een verwijzing richting de roerige jaren 60 en 70, waarbij coffeeshops en de rosse buurt het imago van de wijk veranderden. Meer info: www.rootzclothing.nl

Tekst en foto: Evert Palm/Rootz

Praktijk in de wijk

INTERVIEW

In de serie 'Praktijk in de wijk' stellen we deze keer Gedragsadviesbureau K.A.T (Kattengedrag, Advies en Therapie) en het 'Katten Kenniscentrum Nederland' van kattengedragstherapeut Maggie Ruitenbergh voor.

Katten therapie: is dat nodig?

'Jazeker', zegt Maggie, 'het gaat vaker fout dan je denkt. Mensen zien een kat soms als een mens op vier pootjes of als een hond, en gaan er zo mee om. Dan gaat het nog verbazingwekkend vaak goed, maar als een kat onzindelijk of agressief is dan is hulp van een deskundige nodig om erger te voorkomen. Ook katten kunnen gefrustreerd raken, stress hebben of angstig zijn en daardoor probleemgedrag ontwikkelen.' Nadat Maggie in 2003 is begonnen aan de tweejarige opleiding Kattengedragstherapeut is het leren niet meer gestopt. Dat mag blijken uit de indrukwekkende lijst van scholingen en trainingen, die zij op haar website vermeldt: 'Ik vind het allemaal zo interessant!' Samen met haar dochter Sanne, die dierenarts is, heeft zij Katten Kenniscentrum Nederland opgericht met

als doel: door kennisvergroting het welzijn van katten verbeteren.

Puzzelen

'Ik voel me soms net Agathe Christie', lacht Maggie, 'als ik tijdens een consult alle stukjes informatie verzamel om te komen tot een verklaring van het probleemgedrag van een kat. Sluit mogelijke oorzaken uit en leg dan vervolgens de puzzel in elkaar. Dan volgt mijn uitleg aan de eigenaar over de behoeftes van deze kat en geef ik praktische adviezen. Wist je dat een kat bijvoorbeeld buiten maar één keer op dezelfde schone plek zijn behoefte doet, ver van zijn voer, terwijl hij zijn omgeving in de gaten houdt en zich daarbij ook om wil kunnen draaien? Nou, dan begrijp je meteen wat onze katten eigenlijk vinden van hun kattenbak.....en zo is er wel meer onbegrip over en weer.' Voor gratis advies is haar Kattengedrag

Advies Lijn op werkdagen van 8 tot 9 uur bereikbaar.

Kat en hond

'Inmiddels werk ik ook als freelance docent en ben hoofddocent aan de Kattenacademie, verzorg ik nascholingen voor dierenartsen en hondentrainers, ook voor de Martin Gaus hondenscholen. De emotionele hersensystemen van honden en katten én mensen zijn hetzelfde. Dát vind ik heel erg interessant en ik wil mijn kennis over emoties bij dieren graag verbreden en overdragen aan anderen.'

Spoorhoek

Maggie heeft haar praktijk in de Spoorhoek in het huis waar ze sinds 1991 woont. 'Mensen verklaarden ons echt voor gek toen we hier gingen wonen met een kind. Vorig jaar hebben we het huis nog grondig en duurzaam verbouwd, we wonen hier met ontzettend veel plezier. Leuke echte "Ernemmers" als burens die hier soms al heel lang wonen en waarbij ik altijd terecht zal kunnen en zij bij mij. Van alles wat en ook minder prettige bewoners, maar ik sta op het standpunt dat als je je ergens aan stoort je dat zelf ook aan kunt pakken in plaats van klagen. Dus als er afval ligt op straat, dan raap en ruim je dat open is er geen prullenbak, dan regel je er een via de gemeente en adopteer je die. Probleem opgelost toch?'

En zo is Maggie actief als buurtverbinder en heeft zij aan de basis gestaan van de wijkmedia van het Spijkerkwartier. Ze zit in de Spijkerbrigade, de werkgroep Spoorhoek, de Groengroep, de Hondenpoepgroep en is één van de initiatiefnemers van de Vlindertuin in de Spoorhoek. 'Het lijkt erg op mijn werk, het is ook puzzelen. Stukjes informatie verzamelen, mensen en ideeën met elkaar verbinden, emotie en frustratie in kaart brengen, praktische oplossingen initiëren, zodat niet alleen kat en mens in een huis in harmonie kunnen leven, maar ook de mensen met elkaar in onze wijk.'

www.kattengedrag.com
www.kattenkenniscentrum.nl

Tekst: Trudi Hendriks / Foto: Rien Meijer

De helden van de Emmastraat

Week in week uit - én in de brandende zon - zijn de stratenmakers bezig geweest om de Hertogstraat en de Emmastraat te voorzien van nieuwe bestrating. Klinker voor klinker en tegel voor tegel. Eerst met zijn tweeën en later met zijn drieën. Vakwerk dat ook door de omwonenden met stijgend respect en waardering is gezien. Vlak voor de bouwvak lag de straat er weer in volle glorie bij. Een aantal bewoners van de Emmastraat hebben de koppen bij elkaar gestoken en vervolgens de mannen uitgenodigd voor een pilsje op de vrijdagmiddag. Namens de buurt kregen zij ook een envelop met inhoud aangeboden. **Mooi werk daar in de Emmastraat!**

Tekst: Trudi Hendriks / Foto: Rien Meijer

UITNODIGING

ENERGIE IN DE WIJK

Kom woensdag **3 oktober 20.00 uur** naar de bewonersavond in de Lommerd.

Moet mijn Cv-ketel nog vervangen worden?

Welke kosten komen op mij af?

Wat kan ik zelf doen?

stel je vragen...

Wat zijn mijn wensen als buurtbewoner?

... geef je mening en ga in gesprek met wijkgenoten.

Samen naar een betaalbare, CO₂-neutrale, duurzame energievoorziening.

Dit is een initiatief van wijkbewoners
i.s.m. Spijkerenergie (spijkerenergie@gmail.com)

JONAhuis: bedankt Parkstraat!

Op de Parkstraat 35, ook wel bekend als Het JONAhuis, werden jongeren opgevangen die dakloos zijn. Het team Integrale Aanpak Zwerfjongeren begeleidt de jongeren. Per 1 augustus jongstleden is het team en de jongeren naar de Sweerts de Landasstraat 77 in Arnhem verhuisd.

De opvang en begeleiding voor jongeren tussen de 18-26 jaar, die dakloos of dreigend dakloos zijn, blijft hetzelfde. Ook op de nieuwe locatie kunnen jongeren terecht voor onderdak, professionele hulp, advies, inloop, informatie, opvang en ondersteuning op de levensgebieden waarin zij problemen ervaren. Meer dan 30 jaar zijn jongeren in het JONAhuis in het Spijkerkwartier opgevangen. In de afgelopen tijd kwamen er vanuit de buurt vele donaties, kleding en voeding voor de jongeren. Het team Integrale Aanpak Zwerfjongeren bedankt de bewoners en voorzieningen in de buurt voor de prettige samenwerking.

Tekst en foto: JONAhuis

Carel Lanters: '20 seconden Watertuin'

Als je het leuk vindt om een écht (handgedrukt) en gesigneerd exemplaar te hebben op mooi papier kan je een stap verder gaan: je kunt het werk direct bij de kunstenaar bestellen tegen een speciale 'Spijkerprijs' (zie onder). De kunstenaar maakt het juiste aantal afdrucken of kopieën van het werk. Het is dus een gelimiteerde oplage! Betaling en levering worden tussen koper en kunstenaar afgehandeld. Kunstenaars kunnen zich voor de volgende edities aanmelden of door lezers worden aangemeld. Aan de deelnemende kunstenaar wordt een bescheiden bedrag ter beschikking gesteld voor de ontwikkeling. Reacties van kunstenaars en lezers graag naar: spijkercollectie@gmail.com

Carel Lanters

Als beeldend kunstenaar maakt Carel objecten en beelden voor tentoonstellingen. Daarnaast werkt hij in opdracht aan grotere sculpturen voor de publieke ruimte. Zijn eerste opdracht was het wandrelief aan de Spijkerstraat. Een overzicht van zijn activiteiten vindt u op clanters.blogspot.com. Naast beeldend werk werkt hij ook met geluid/muziek: hij bespeelt de toonbeelden: hoorns afgeleid van takken. De Ierse 'pipes' (de 'uilleann pipes') en diverse 'tin whistles'. Recentelijk combineert hij geluid met pinhole-fotografie.

Zijn fotografische werk omvat stereo-fotografie en pinhole-fotografie. Voor de pinhole-fotografie gebruikt hij de

Russische Holga 120 WPC en de in Slovenië met de hand gebouwde Undo camera MF (6x6, 6x9 en 6x12 cm). Het lichtgevoelig materiaal is rolfilm (120 spoel). Bij voorkeur fotografeert hij op de Tsjechische film Fomapan 100.

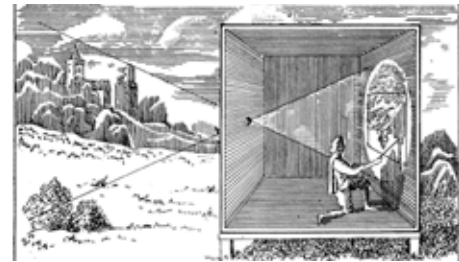
Undo MF 6x12 cm

Een korte uitleg over het verschijnsel pinhole-fotografie

Een pinhole-camera werkt als volgt: het kleine gaatje in de lichtdichte doos geeft op de andere zijde een omgekeerd beeld van de werkelijkheid weer. Door tegen die zijde lichtgevoelig materiaal (zoals fotopapier) te plaatsen, blijft het beeld bewaard (als een foto). De voorloper van de pinhole is de camera obscura, dat is Latijn voor donkere kamer. Veel schilders maakten gebruik van een camera obscura om zo de werkelijkheid beter te kunnen schilderen.

Overall even (on)scherp

Hoe kleiner het gaatje, des te scherper de foto, maar ook des te kleiner de hoeveelheid

opgevangen licht. De belichtingstijd varieert van enkele seconden tot meerdere uren. De opname in deze uitgave is 20 seconden belicht. Een pinhole camera registreert de werkelijkheid op een totaal andere manier dan een gewone camera. De lange belichtingstijden en de (on)scherpte geven foto's een geheel eigen sfeer. Daarnaast geven de lange belichtingen de mogelijkheid het begrip 'tijd' vorm te geven. Nog steeds werken beeldend kunstenaars en fotografen volgens het principe van de pinhole. Zo ook Carel die veel experimenteert met dit medium. Zo heb je bij lange belichtingstijden te maken met bewegingen zoals takken in de wind en mensen die zich verplaatsen. Hij gebruikt dit tijds- en bewegingsgegeven in zijn werk. In de opname die hij maakte in de Watertuin (aug. 2018) zie je de onscherpte die ontstaat door de tijd en de wind.

Intro: redactie / Foto (Carel Lanters): Rien Meijer, overige tekst en foto's: Carel Lanters

Titel: '20 seconden Watertuin'
Formaat: foto 20 x 29 cm op 30 x 42 cm
fotopapier (Een passe-partout met lijst kan gemaakt worden bij o.a. van Ginkel, Lex lijstenmakers en Art Supplies aan de Steenstraat)

Prijs: € 40,- (incl. 6% BTW)
Inschrijven via emailadres:
c.lanters@gmail.com

SPIJKERZOEKPLAATJE

Ons Spijkerkwartier is prachtig, dat weten we allemaal. Maar wie heeft het beste oog daarvoor en voor details? De oplossing staat op de achterzijde!

Foto's: Rien Meijer

SWOA start met ANWB AutoMaatje! Ga jij er vanaf september ook weer op uit?

Voor Arnhem is het een nieuwe aanpak waarbij vrijwilligers met hun eigen auto minder mobiele 'buren' vervoeren binnen de wijken.

Wat is het?

Er even uit voor een boodschap of bezoek is niet voor iedereen vanzelfsprekend. Vanaf september 2018 vervoeren vrijwilligers minder mobiele 'buren' in Arnhem met hun eigen auto. Door AutoMaatje kunnen mensen langer mobiel en actief blijven. Dit kan zijn naar de kapper of de huisarts, maar ook weer lekker op de koffie bij een vriendin. AutoMaatje brengt je overal naar toe, dus niet alleen het ziekenhuis of een therapeut. Je kunt AutoMaatje ook gewoon voor leuke dingen inschakelen zoals een bezoekje of een boodschap doen.

ANWB AutoMaatje

Hoe werkt het?

Aanmelden voor AutoMaatje is gratis. Voor het gebruik betaal je alleen een kleine onkostenvergoeding van 30 cent per kilometer per rit aan de vrijwilliger. Vanaf 3 september rijden de AutoMaatjes.

Voor meer info:

automaatje@swoa.nl
www.anwb.nl/automaatje

Tekst en afbeeldingen: Swoa
(Stichting Welzijn Ouderen Arnhem)

swoa

Spijkerpeil: doe mee en laat uw STEM horen

Het is heerlijk leven en wonen in onze wijk en er gebeurt van alles. Heel veel is gelukkig goed geregeld. Maar we kunnen ons ook voorstellen dat er zaken zijn waarvan u zegt: als ze het mij gevraagd hadden, dan.....

Zeggenschap

We horen dat van meerdere kanten: we zouden als bewoners van de wijk toch meer zeggenschap willen hebben over de dingen die wij belangrijk vinden. Waar gaat het geld naar toe, wat heeft prioriteit? Meer zorg voor ouderen, een veiligere wijk, een gezondere en groenere wijk of naar al die onderwerpen? En vooral ook: hoe dan? Prima als ze op het gemeentehuis een plan maken, maar wie weet nu beter dan wij hoe we de zaken geregeld willen hebben? Wij wonen hier. Toch?

Vorig jaar heeft de Gemeente Arnhem besloten dat ze bewoners meer zeggenschap en invloed willen geven op zaken die hun directe leefomgeving raken. Dat gaat natuurlijk alleen goed als we als wijk ook in beeld hebben wat wij belangrijk vinden. Dan worden we een echte serieuze gesprekspartner.

Spijkerpeil

De werkgroep Spijkerpeil heeft hiervoor een plan gemaakt. We gaan u binnenkort vragen om onderwerpen aan te dragen waarvan u vindt dat ze belangrijk zijn. Dat mag van alles zijn: van teveel hondenpoep op straat tot meer zorg voor eenzame mensen in onze wijk. U kiest!

Hoe gaat dat in zijn werk en wanneer?

In november wordt u via een brief uitgenodigd om mee te doen aan de eerste peiling. Deze bestaat uit 2 rondes: in ronde

1 worden de onderwerpen gekozen. Wij hebben als werkgroep alvast een aantal onderwerpen verzameld. U kunt uw eigen onderwerpen er aan toe voegen (max: 5). Uit alle genoemde onderwerpen worden de 20 meest genoemde onderwerpen gekozen. Daarna mag u in ronde 2 aan de onderwerpen die u belangrijk vindt punten geven. U mag een maximaal aantal van 100 punten verdelen: zo wordt duidelijk wat we echt belangrijk vinden.

Wie gaat met de uitslag aan het werk?

Heel veel mensen, mensen uit de wijk die al in werkgroepen hard aan het werk

zijn voor de wijk, zoals bijvoorbeeld het 'Bewonersoverleg', maar ook het Team leefomgeving CSA van onze wijk en nog veel andere werkgroepen. En wie weet, misschien gaat u er zelf mee aan de slag. Dus: doe in november mee aan ons Spijkerpeil en laat uw STEM horen! Want wat is er leuker dan te kunnen zeggen als u door uw straat loopt: ik heb hierover meebeslist.

Voor info/vragen: **mennopk@gmail.com**

Tekst en foto: Herman Deelen (namens werkgroep Spijkerpeil)

Culturele Vrijplaatscultuur

Vrijstaat Thialf als ... immaterieel erfgoed?

Je kunt het zien als een plek voor de kinderen om te dollen, of voor jezelf om te chillen. Maar ook de heuse wetenschapper kan er misschien wel iets mee, met die Vrijstaat. Sterker nog: is het niet gewoon een stukje immaterieel erfgoed, die Vrijstaat Thialf van ons?

UNESCO

In de meeste culturele centra, zoals theaters en musea, bepalen programmeurs welke vorm van cultuur van waarde is voor hun publiek. Bij immaterieel erfgoed bepalen beoefenaars zelf of ze iets waardevol vinden. In 2003 nam UNESCO het Verdrag ter Bescherming van het Immaterieel Cultureel Erfgoed aan, een verdrag dat door Nederland in 2012

geratificeerd werd. Met dit verdrag wil UNESCO levende gebruiken, tradities en vaardigheden die mensen koesteren en aan elkaar doorgeven een duurzame toekomst bieden.

Onderdeel van het verdrag is dat elk land het immaterieel erfgoed binnen de eigen landsgrenzen inventariseert en zichtbaar maakt. Nederland doet dat op www.immaterieelerfgoed.nl. Een voordracht (voor het zogeheten 'Netwerk' of de 'Inventaris') is altijd op initiatief van de erfgoeddragers zelf. Voorbeelden van gebruiken of vaardigheden die al opgenomen of bijgeschreven zijn zijn het Ambacht van Houtsnijder,

fikkie kunnen stoken om hun eigen brood te bakken, waar moestuinen worden aangelegd en waar avontuurlijk met water gespeeld wordt. En het leuke is, als je roept dat het een vrijstaat is, beginnen ook bij volwassenen de ogen te twinkelen. Het spreekt blijkbaar tot de verbeelding.'

'Vervolgens begonnen we met de 'zachte kant' van het ontwikkelen van een vrijstaat: we ontwierpen een grondwet, een vlag (én een kindervlag, i.s.m. leerlingen van de Hugo de Groot), een postzegel, een volkslied, er werd een typische Vrijstaat-lekkernij gemaakt, er kwam een grensgebouw en een plein waar de bevolking kan samenkomen. Daarnaast

Erfgoed

Grappig is, op die manier komt Vrijstaat Thialf heel dicht in de buurt van de omschrijving die op immaterieelerfgoed.nl van de 'Culturele Vrijplaatscultuur' wordt gegeven. Het is een leefwijze van een groep mensen met de behoefte op een vrije manier een alternatieve samenleving te vormen, met eigen gezamenlijke normen, waarden, belonings- en bestuursystemen en –tradities. De opgedane kennis wordt ook bewust gedeeld met de buitenwereld, door o.a. het organiseren van activiteiten.

Maar is het daarmee ook een échte vrijstaat en/of is het mogelijk een vorm van immaterieel erfgoed? De 'inwoners'

de Gabbercultuur, Houtdorp Rijssen, Chanoeka, Heggenvlechten en ook de Culturele Vrijplaatscultuur. En al is er op het moment nog geen officiële voordracht geweest vanuit het Spijkerkwartier – een interessante discussie: is iets al mogelijk immaterieel erfgoed als het nog niet is geregistreerd? – voor dit artikel sprak ik over immaterieel erfgoed met Erik Vos, Kamerheer Vos van Vrijstaat Thialf, over gewoonten, gebruiken en tradities van de inmiddels 10-jaar-oude Vrijstaat.

Dingen die elders niet kunnen!

En tradities zijn op Vrijstaat Thialf zeker te vinden. Erik: 'Ik won de prijsvraag van de Dullertsstichting en na wat met Richard Derks te hebben gebrainstormd, kwamen we op het idee een Vrijstaat op te richten. We wilden een plek creëren waar dingen konden die elders niet konden; waar kinderen hutten kunnen bouwen of een

bedachten we dat de Vrijstaat geregeerd moest worden door twee heersers: een wereldlijk leider met een wasmand op zijn hoofd, Kamerheer Vos, en een spiritueel leider die gratis geld uitdeelt aan kinderen, Grootmogol Derks. En in die hoedanigheid treden Richard en ik regelmatig op bij de terugkerende festiviteiten zoals bij Kerstboomverbrandingen, openingen, Walhallab-activiteiten, het slaan van de Vrijstaat-ridders of (héél af en toe) de Vlaggetjesdag. Al zullen de volwassenen en kinderen die de Vrijstaat bezoeken niet 'werkelijk' het gevoel hebben dat ze ook echt Vrijstaat-'inwoners' zijn, er is toch wel een soort cohesie. Kinderen uit de wijde omtrek verzamelen vlijtig kerstbomen voor de jaarlijkse Kerstboomverbranding en een vaste groep volwassen vrijwilligers onderhoudt (ook soms gekleed in Vrijstaat-polo) de bankjes en het groen.'

van Vrijstaat Thialf wonen er immers niet echt en ze komen er alleen om te recreëren en te leren. Daarnaast is het natuurlijk opgericht met een dikke knipoog; een spiritueel leider die gratis nepgeld uitdeelt en een wereldlijk leider die absurdistische speeches afsteekt met een wasmand op zijn hoofd? Dat mag kunst heten, dat mag een sociaal project heten, maar is het ook erfgoed? Gelukkig, zo weten we inmiddels, bepalen de erfgoeddragers dat zelf, als ze dat willen. Dus... wie weet... inwoners van de Vrijstaat, verenigt u! ;-)

Meer informatie over de Vrijstaat Thialf kun je vinden op

www.vrijstaatthialf.blogspot.com

En voor meer info over immaterieel erfgoed, zie www.immaterieelerfgoed.nl

Tekst: Iris Wissenburg / Foto's: Erik Vos

Feestje 25 jaar Watertuin (23-06-18)

Foto: Rien Meijer

Onze wijkagent slaat huwelijkspar in de boeien

Op 15 augustus jongstleden trouwden Peter en Diana Moedersheim in 'De Schatkamer' (Dijkstraat 78), waar Peter werkt. Onze wijkagent Frank Daeseleer hielp een handje mee om het paar in het echt te verbinden....

Tekst: redactie / Foto: Niels Braal Fotografie

Foto: Lucille van Straten

Uitspraak gemeente: geen bomenkap Lauersgracht

Foto: Marieke van Doorn

Spijkerleven

In de Steenstraat zit een fietsenmaker. 'De Fietsenmaker' heet hij. Hij zit al bijna 35 jaar hier in het Spijker en er zijn dus vele 'Spijkerse' fietsen door zijn handen gegaan. Behalve de mijne. 'Ik ben hier nog nooit eerder geweest, terwijl ik vlakbij woon', zeg ik tegen eigenaar Mas van den Brink als ik voor zijn balie sta. 'Ik ken jou wel', zegt hij, 'van de wijkkrant'. Terwijl hij met een hand op zijn kruk leunt, vult hij met de andere het schap met kettingsloten aan. Alles met één hand. Onhandig, denk ik.

Dat denkt Mas ook: hij stopt met de zaak. Kapotte meniscus. Hij is er al twee keer aan geopereerd, vertelt hij. Anderhalf jaar geleden viel hij ongelukkig van zijn fiets en dat was dat. De ironie van een fietsenmaker die geen fietsen meer kan maken, omdat hij van zijn fiets viel. Mas heeft één medewerker in dienst: zijn monteur, Fred. Fred werkt er al 19 jaar. 'Je moet geen oude bomen verplaatsen', zegt men wel eens. Fred is niet oud, behalve dan in werknemersjaren (hoeveel mensen werken er nog meer dan tien jaar voor dezelfde baas?). Mas wil liever dat iemand de zaak overneemt. Fred kan dan ook blijven.

De winkel van Mas, bedenk ik, staat ongeveer net zo lang in de wijk als de bomen in de Kastanjelaan. Die bomen moeten niet verplaatst, maar wel gekapt. Of in elk geval één. Misschien ook drie. Of wellicht toch allemaal; de meningen zijn verdeeld. Een deel van de bewoners in het Spijker vindt dat alle bomen moeten blijven.

Die hebben zich verzameld in de actiegroep 'Behoud Bomen Arnhem'. De actiegroep postte fanatiek op Facebook, met name over de bomen aan de Lauwersgracht, die inmiddels voorlopig van de kap gered zijn. Er werd geld verzameld en er was een petitie. Vooral de treurwilg bleek geliefd. 'Behoud Bomen Arnhem' plaatste een artikel uit de Arnhemse Courant van juni 1978. Het was een treurdicht over de vorige wilg bij de Lauwersgracht. Als een luciferhoutje was hij afgeknapt, vertelt de krant. Onverwacht was het niet: de boom was al een tijdje ziek.

Ik denk er nu over om een treurdicht te schrijven voor De Fietsenmaker, al kende ik die tot voor kort niet eens écht. Vooral omdat waar voor de treurwilg nog een nieuwe boom werd aangeplant, voor De Fietsenmaker - als niemand 'm overneemt - waarschijnlijk een telefoonwinkel in de plaats komt. Toen laatst mijn telefoon stuk viel werd ik bijna verlamd door keuzestress: er zijn hier minstens vijf winkels op loopafstand waar je een telefoon kan laten repareren.

Maar: wie weet kijken we ooit ook nog weemoedig terug op die eindeloze reeks telefoonzaken met eindeloze rijen plastic telefoonhoesjes en Lebara-reclame. Als de telefoonwinkels ergens in de toekomst zijn verdwenen en plaats hebben gemaakt voor een nieuwe trend. Want, zoals Milan Kundera ooit schreef: 'Het avondrood van de ondergang kleurt alles met de beking van nostalgie, ook de guillotine.'

Tekst: Anita van Rootselaar / Foto: Carlos Mastenbroek

Ontwerpers bedenken avontuurlijk skelterpad

Vonden jullie het Spijkerrok festival ook zo vet? Fijne muziek, lekker weer. En een leuke workshop van Walhallab Arnhem, dat met een theatrale finale het gemaakte werk het feestterrein oprolde.

Daar kreeg onze wereldlijke leider de plannen voor een nieuwe skelterroute aangeboden door het ontwerpteam van Walhallab Arnhem. Hij werd er een beetje verlegen van. Waar kwamen die plannen vandaan?

Er is sinds een paar maanden een echt ontwerpteam aan de slag in onze Vrijstaat. Niet dat benauwde geklodder van die volwassenen op een A4-tje. Maar een team van deskundigen (niet ouder dan 14 jaar). Zij hebben een nieuwe

skelterroute in de Vrijstaat bedacht. Willem Jakobs heeft een beetje mee mogen kijken en hij is heel enthousiast over de schetsen en ideeën. Dus gaan we druk aan de slag om bij onze vrienden van de gemeente en provincie

geld op te halen om het ook echt te kunnen gaan bouwen! Binnenkort kunnen we jullie al een eerste verrassing laten zien, dus blijf vooral langskomen. En hou onze FaceBook in de gaten (oh, we zitten ook op Instagram). Check.

Buurman en Buurman halen oude poort weg

Onze oude toegangspoort aan de Thiemestraat moest wijken voor nieuwigheid. Moderne huizen vragen om moderne hekken. Dus kwamen Buurman (Joost) en Buurman (Bart) in actie om het oude hek weg te halen. Maar het 30 jaar oude hek bood weerstand! Een takelwagen van Dusseldorp schoot te hulp. Het oude hek krijgt een tweede leven op Thialf. Als wat? Laat dat maar aan het Walhallab over! (foto Alwin Nieuwenstein)

De wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier).

Redactie: José Botman, Foeke Galema, Trudi Hendriks, Rick Kewal, Anita van Rootselaar, Pauline Steerneman, Lucille van Straten, Iris Wissenburg

Fotografie: Rien Meijer (o.a. voorpagina) en anderen

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Website: www.mijnspijkerkwartier.nl

LinkedIn: www.linkedin.com/company/wijkkrantspijkerkwartier

Facebook: www.facebook.com/mijnspijkerkwartier

Twitter: twitter.com/spijkerkwartier

Alles weten over het Spijkerkwartier? Volg en like ons op Facebook en Twitter en/of ga naar mijnspijkerkwartier.nl.

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185 a, info@lommerd.nl

Gemeente: 0900-1809

Afvalophaaldienst Sita: 026-4460490

Politie: 0900-8844

Wijkagent: Frank Daeselaar, frankdaeselaar@politie.nl

Drugsoverlast melden: 026-35424299

Kopij aanleveren: Kopij voor het volgende nummer dient te worden aangeleverd voor **10 november 2018** via wijkkrantspijkerkwartier@gmail.com. Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgave van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te verspreiden en/of te verspreiden dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

Volgende bijeenkomst Bewonersoverleg Spijkerkwartier: donderdag 15 november, om 19.30 uur in De Lommerd iedereen is welkom!

Oplossing Spijkeroekplaatje:
1. van Pernis Prinsessesstraat 34 / 2. Dijkstraat 84 / 3. Blvd Heuvellink 116 4. Dijkstraat 78

JUFFROU THEEZAKJE EN MENEER BOON

aan de wandel in de Prins Hendrikstraat

Tekst: Rick Kewal
Strip: illustratiestudio Anne Luchies

'Kijk toch eens naar die wilde rozen Herman. Ze zijn zo mooi en dieprood gekleurd.'

'Ja, geweldig Suzet, maar nu mis ik wel Sport in Beeld.'

'Je kunt er vast een herhaling van zien.' 'O, en ze ruiken werkelijk heerlijk.'

'Die welriekende rozen kunnen me echt gestolen worden', reageert meneer Boon brommerig.

'Brombeer. Voel dan hoe stevig ze zijn?' vraagt Suzet.

'Auw, ik bloed. Zie nou wat er gebeurt, help eens wil je.'

'Dat bloed maakt je anders een fraaie afspiegeling van de roos.'

'Volgens mij heb je een tikkeltje te lang in de zon gezeten. Des te meer reden om naar huis te gaan.'

'Heb ik dat.'